

0515 – 15. mai

Ordet er ganske nær deg, for det er i din munn og i ditt hjerte; det er det troens ord som vi forkynner. Rom 10: 8.

Legg godt merke til disse ordene! Her er troens hemmelighet. Her er den sanne visdom. «Ordet er ganske nær deg».

Den som vil finne Gud og Kristus, skal bare holde seg til Ordet. Der vil Gud møte oss. Der finner du Kristus. Du behøver ikke fare omkring og søke etter ham i underlige opplevelser eller ukjente skjulesteder, verken i høyde eller dybde. Du har ham ganske nær deg, i Ordet, ordet som skaper troen, «troens ord». Lar du det innta hjertet ditt, da har du Kristus og alt det ordene inneholder og lover.

Du behøver ikke sveve hit og dit med tankene dine som om du ville si: Bare jeg visste hva Gud i himmelen tenker om meg, og vil gjøre med meg! Bare jeg visste om navnet mitt står i livets bok, eller ikke! Å, bare Gud på en eller annen måte ville åpenbare seg for meg og si meg det!

Si ikke noe slikt i hjertet ditt. Gud har allerede gjort det du ønsker. Han har allerede åpenbart seg og gitt oss det ordet som gjelder for alle, for hver éneste en. Du kan være helt sikker på at han gjør ikke forskjell på mennesker. Nei, den nådens lov han har forkynt gjelder like mye for alle.

Vi forstår godt hvordan vårt lands lover gjelder i jordiske forhold. Kjenner jeg samfunnets lover, så behøver jeg ikke si: Å, om jeg bare fikk tale med kongen og høre om jeg kunne regne med hans kongelige beskyttelse. Nei, jeg vet på forhånd hvem han er nådig mot, og beskytter. Det gjør han mot alle som retter seg etter landets lover. På samme måte er det med Guds ord. Det skyldes bare et altfor løst forhold i vår tro på Guds ord, når vi ikke vet hva Gud tenker om oss. Han har jo allerede fortalt oss det i Ordet.

Der ser jeg at hvis jeg ikke vil opphøye Sønnen, men velger å leve i verden, fritt etter mitt eget kjød og lyst, i synd og lettsindighet, så er jeg under fordømmelsens dom.

Vil jeg derimot forsøke gjennom egen rettferdighet etter loven å oppnå Guds nåde, da vet jeg at kravet er dette: Oppfyll alt, så skal du få leve! Og hvis jeg da synder i en éneste ting, så er jeg under forbannelse.

Er jeg derimot dømt av loven, rådløs og knust, men søker nå frelse utelukkende i Sønnen, i hans forsoning, og ikke lenger kan unnvære Sønnen og hans evangelium. Da vet jeg at jeg allerede er ikledd hans rettferdighet, og skrevet i livets bok, hvor ille det enn synes eller kjennes i hjertet mit. Hvordan kan jeg vite alt dette? Jo, det vet jeg ut fra Guds eget ord. Hvem skulle jeg tro, om ikke Gud selv? Og dette finner vi forkynt av ham over alt i Skriften.

I stort alvor bør vi prente denne lærdommen inn i hjertene våre. For ellers vil det bli særdeles vanskelig å fortsatt bli i troen gjennom alle de angrep hjertene våre blir utsatt for i denne verden. Kjødet er fullt av synd. Samvittigheten full av et lovisk sinn. Og følelsene hos gudfryktige sjeler er av og til som et åpent sår, mens Gud og hans nåde ofte fullstendig er skjult og svært uforståelig. Her har da vår fiende, djevelen, rike muligheter og midler han kan bruke til å anfekte oss så lenge vi er på jorden.

Da gjelder det å ha et sterkt feste i nøden. Så vi ikke står avhengige av hva vi er, finner eller kjenner i oss selv, men holder kraftig fast ved den allmektige Guds evige ord.

Om denne dyrebare lærdommen sier Luther følgende: «En ting er å føle. Noe annet å tro. Derfor må en vende seg bort fra følelsene, og helt konkret ta imot ordet med hørselen slik som det lyder. Liksom skrive det inn i hjertet sitt, og holde fast på det. Selv om det ikke skulle være noe som helst som tyder på at syndene mine er tatt bort fra meg, men tvert imot er følbare hos meg ennå».

Men dette skjer da også bare ved at vi ved troen iherdig holder fast ved Guds ord. Og tenk bare på at vår store Gud, himmelens og jordens skaper, forsikrer oss om at «Så sant jeg lever, jeg har ikke velbehag i den ugudeliges død, men at den ugudelige vender om fra sin ferd og lever». Skulle ikke da hver éneste fortapt synder stole på dette, straks søke Herren og få leve?

Den store Gud har helt fra verden ble til åpenbart sin evige rådslutning gjennom mange uttrykkelige ord og talende forbilder; Ved å sende sin enbårne Sønn ville han gjenopprette det som ble ødelagt ved syndefallet, ta bort synden og oppfylle loven. Videre har en stor skare av evangelister med Den Hellige Ånds kraft vitnet om at alt dette er fullbrakt.

I tillegg gir Herren selv oss det høytidelige løftet: «Jeg er den første og den siste og den levende. Jeg var død, og se, jeg er levende i all evighet – og jeg vil gi den tørste å drikke av livets vannkilde uforskyldt».

Skulle ikke da hver eneste fortapt synder stole på slike løfter og tillitsfullt gå fram til nådestolen?

Skulle ikke da hver eneste anfektede kristen med alle sine fristelser og skrøpeligheter likevel la sitt trøtte hjerte få hvile i slike ord?

Ordet, Guds eget ord, er ganske nær deg, ja, i ditt hjerte og i din munn, når du i tro lar det få innta deg.

Der har du da Kristus og hele frelsen, bare i og med Ordet.